

være virksom og villig til at søge at faae Forholdet ordnet endnu bedre, men det vilde dog være meget taabeligt af mig at staa op og sige her, at jeg ogsaa nærede Forventninger om, at det vilde ske, thi saa vilde jeg sige Noget, som ikke ganske stemmer med min Overbevisning, efter at jeg har sat mig meget nøie ind i disse Forhold. Jeg skal ikke lade mig friste til at sige noget Saadant, fordi jeg ikke tror, at jeg kan indfri mit Løfte. Ja, vil man give en hel Del flere Penge, saa kan man naturligvis faae Alt, hvad man vil, og hvis man vil gaa en anden Vej og i Stedet for en rundelig Subvention garantere Fragterne for en bestemt Rejse, kan man jo selv fastsætte sine Fragttagter, men jeg tror, at det er en Vej, om hvis Berettigelse der ibrigt kan reises stor Tvivl. Smidlertid vil dette jo senere blive forhandlet, men jeg tror, det er en Misfjendelse, naar man siger, at her Intet er opnaaet, thi der er opnaaet noget meget Betydeligt. Den ærede Ordfører mente, at jeg havde sagt, at Taxterne vare for lave, det har jeg aldeles ikke sagt. Hvad jeg har sagt, er, at de ere lavere end noget andet Lands Godstaxter mig bekendt, de ere lavere end i vore Nabolande Sverig og Preussien og endog temmelig betydelig lavere. Det er dog et Argument for, at jeg ganske i Almindelighed kan kalde dem for lave. Den ærede Ordfører siger, at naar jeg vilde indføre en mere sparsommelig Overadministration paa Jernbanerne, kunde jeg nedsætte Godstaxterne. Men der skal jeg tillade mig at svare, at den ærede Ordfører i saa Henseende befinder sig i en meget stor Bilsfarelse. Om der kan være Tale om at bespare et mindre betydeligt Beløb ved Overadministrationen, lader jeg staa hen, men at tale om, at der kan spares Noget, hvorved man kan gjøre Forandring i Taxterne, det benægter jeg paa det Allerbestemteste. Hvis man vil prøve paa at nedsætte disse Taxter, saa er

det jo Noget, der kan være Gjenstand for Overveielser, men naar man ønsker meget væsentlige Nedsættelser, saa nytter det dog ikke Noget at spare nogle faa Tusinde Kroner paa Overadministrationen, hvilket jeg forøvrigt slet ikke tror man fornuftigvis kan.

Ordføreren (Holstein-Ledreborg):

Den høitærede Minister er jo med Hensyn til Jernbanernes Overadministration i det heldige Tilfælde at kunne sige, hvad han vil, idet han har sørget for, at vi ikke have den mindste Indsigt i Jernbanernes Budget og Administration, og følgelig ogsaa ere ude af Stand til i Detaillerne at paavise, hvori Feilen ligger. Men jeg haaber ikke, det skal vare ret længe, at den høitærede Minister i saa Henseende kan sige hvad han vil, og inden vi faae sat paa disse Forhold, saa at en fornuftig Diskussion kan følge og en virkelig Behandling af disse Sager komme i Gang, saa at denne Tilstand, hvor den høitærede Minister er i Stand til at give den Bestemt, han vil, kan høre op. Med Hensyn til Esbjerg-ruten vil jeg sige, at det er ikke mig, der føler mig stuffet, men jeg tror, at den høitærede Minister kan føle sig overbevist om, at den offentlige Mening er stuffet ved Resultaterne af denne Ordning, Ministeren har faaet tilveiebragt. Jeg har ikke sagt, at Skylden er hans, men Resultatet er daarligt, og for at komme fra det, er der mange Veie at gaa, lige fra Statsdrift til Etablering af Konkurrence, og at den høitærede Minister ikke kan finde en eller anden Vej, hvorved han kunde opnaa, hvad der nu almindelig kræves, tillader jeg mig stærkt at betvivle, det vil jo imidlertid Fremtiden vise — og næste Mars Finantsloov.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, slattedes Forhandlingen over dette Afslut.

Ændringsforslag under Nr. 168 til § 26 af Mindretallet (Berg):

3. Forpagtningsafgift til Selskabet for Gjedserbanen. (Bet. Nr. 179).
Summen 150,000 Kr. nedsættes med 90,000 Kr.

blev ved Navneopraab, der blev begjæret foretaget af de samme Medlemmer, der havde begjæret det med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 11, som nedenstaaende Liste udd viser,

forkastet med 70 Stemmer mod 9.

Ja:

G. Sørensen, Tang, Alberti, Berg, Bønløkke, S. P. Christensen, Haastруп, Hansen (Sorø Amts 5te Valgkreds) og M. Pedersen.